

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **R. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 marca 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. akt III K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w P.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. akt III K [...], Sąd Rejonowy w B., rozpoznający sprawę R. P., oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy Sądowi Rejonowemu w P. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek uzasadniono stanem zdrowia oskarżonego, który zgodnie z załączoną do akt sprawy opinią sądowo-psychiatryczną, może w fazie remisji stwierdzonej choroby psychicznej uczestniczyć w rozprawach w charakterze oskarżonego, ale tylko przed sądem lokalnym właściwym dla jego miejsca zamieszkania, niemożliwym jest bowiem prowadzenie przez oskarżonego pojazdu czy też podróż nocą, a uwzględniając odległość z P. do B. jest praktycznie niemożliwe uniknięcie przynajmniej w części podróżowania nocą. We wniosku wskazano także na konieczność przekazywania akt niniejszej sprawy w związku

z toczącym się przeciwko oskarżonemu przed Sądem Okręgowym w P. innym postępowaniem, w sprawie o sygn. akt XVII Ka [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w B. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie konsekwentnie wyraża stanowisko, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245).

Wskazane we wniosku Sądu Rejonowego w B. argumenty, związane z okolicznościami wynikającymi z zawartej w aktach sprawy opinii sądowno-psychiatrycznej II (k.413-418), wydanej w dniu 20 stycznia 2019 r. przez biegłego z zakresu psychiatrii, uzasadniają przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.. Odległość między miejscowością S. (woj. [...]), w której mieszka oskarżony, a P. wynosi ok.11 kilometrów. Tymczasem odległość pomiędzy B. a S. to ok. 440 kilometrów. Z opinii biegłego psychiatry wynika, że remisja choroby psychicznej w postaci zaburzenia afektywno dwubiegunowego pozwala na stawianictwo na rozprawach w charakterze oskarżonego przed „Sądem lokalnym właściwym dla sprawy, z wykluczeniem bycia kierowcą pojazdu lub podróży porą nocną”. Stwierdzić zatem należy, że każda próba dotarcia na termin rozprawy przez oskarżonego może okazać się bezskuteczna. Potwierdza to także w swym wniosku Sąd Rejonowy w B. wskazując, że mimo wyznaczania wielu terminów rozprawy nie udało się w okresie między styczniem

2017 r. a dniem złożenia wniosku rozpocząć sprawy oskarżonego z uwagi na jego stan zdrowia i sygnalizowaną przez obrońcę niemożność stawienia się oskarżonego na rozprawę przed Sądem Rejonowym w B.. Powyższe wskazuje na duże prawdopodobieństwo tego, że tok procesu z udziałem R. P. nie będzie przebiegał prawidłowo o ile nadal prowadzony będzie przed sądem właściwym miejscowo. W przedmiotowej sprawie, stan zdrowia oskarżonego, który uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie odległym o ponad 400 km. od jego miejsca zamieszkania, nie stoi jednocześnie na przeszkodzie stawiennictwu w sądzie położonym w pobliżu tego miejsca zamieszkania. Istnieje zatem realna szansa na sprawne rozpoznanie sprawy w sądzie bliskim miejsca zamieszkania oskarżonego, co przemawia za uwzględnieniem wniosku.

Jednocześnie zauważyć należy, że druga z podniesionych okoliczności, tj. postępowanie karne toczące się w innej sprawie przed innym sądem niż sąd wnioskujący (Sąd Okręgowy w P.), oraz występująca konieczność przekazywania do tego sądu akt sprawy, nie stanowi samoistnie podstawy do uwzględnienia wniosku w trybie art. 37 k.p.k.

W analizowanej sprawie sądem najbliższym względem miejsca zamieszkania oskarżonego R. P. jest Sąd Rejonowy w P.. Powyższe okoliczności rozważane łącznie uzasadniają – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości - przekazanie sprawy właśnie temu sądowi.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.